

[Rasmussen (Flemløse).]
muner i Praksis vil faa det Udbytte, som forventes, skal jeg ikke udtale mig om. Men jeg er klar over, at de Skattebeløb, hvormed der her kan blive Tale, ikke vil blive af dem, der indgaar lettest, i mange Tilfælde vil det sikkert kun ske ved, at Regelen i Skatte-lovens § 25 bringes i Anvendelse. Paa den anden Side finder jeg det ret og rimeligt, at de Personer, der hidintil ikke har haft Pligt til at bidrage til Hjemstedskommunens Husholdning, medens deres Ret til at nyde fra den formentlig er mulig, inddrages under Beskatningen.

I Lovforslagets § 2 forudsættes det, at Loven finder Anvendelse paa Skatteaaret 1930—31. Den 1. April er Ligningen for 1930—31 tilendebragt og Skattelisterne fremlagt til almindeligt Eftersyn. Ved Bestemelsen i den gældende Kommuneskatte-lovs § 7, sidste Stykke, er der tilsikret enhver Skatteyder, der efter Loven har Skattepligt, Ret til at gøre Selvangivelse og, i hvert Fald ogsaa formelt, dem, der i Henhold til Skattelovens § 4 har Skattepligt, altsaa dem, der efter Skatteligningens Affattelse ved Tilflytning eller paa anden Maade bliver skattepligtige, den samme Ret. Jeg kan dog neppe tænke mig, at nævnte Bestemelse i Skattelovens § 4 vil kunne finde Anvendelse i de Tilfælde, der her kommer til at foreligge, og jeg maa saaledes i alle Tilfælde paa nærværende Tidspunkt gaa ud fra, at en Ændring i Lovforslagets § 2 er ikke alene ønskelig, men ogsaa paakrævet.

I de Bemærkninger, hvormed den højtærede Indenrigsminister ledsagede Lovforslaget ved Fremsættelsen i det andet høje Ting, berørtes Spørgsmaalet om, hvilken Kommune der bør have Beskatningsretten, Forsørgelseskommunen eller Hjemstedskommunen, og jeg tager neppe fejl i, at man indenfor de interesserede Kommuner Kreds ikke er enig om det rette i at opretholde den nugældende Regel, hvorefter Hjemstedskommunen har Beskatningsretten. Jeg vil mene, at den højtærede Minister har gjort Ret i at opretholde den nugældende Regel paa dette Omraade, idet jeg gaar ud fra, at Hjemstedskommunen, altsaa den Kommune, der har Beskatningsretten, ogsaa i forsørgelsesretlig Henseende vil være at betragte som Opholdskommunen. Hvis denne Betragtning kan gøres gældende med Rette — og det tror jeg, den kan —, forekommer det mig, at den forskellige Interesse, som de interesserede Kommuner kan have i dette Spørgsmaal, som Helhed er føjet ind i samme Plan, som gælder for Personer i øvrigt. Som jeg før sagde, er Spørgsmaalet berørt i

Bemærkningerne. Det har ligget for, siden den nuværende Kommuneskattelev af 1924 blev ført ud i Livet, men ophøjes Forslaget, som det her foreligger, til Lov, vil Kredsen af Personer blive øget og dermed ogsaa Interessesmodsatningen blive større Kommunerne imellem. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, om Ministeren kan tiltræde mit Synspunkt paa dette Omraade, og i bekræftende Fald, om Ministeren ved Forhandling med den højtærede Socialminister vil virke hen til, at denne Betragtning gøres gældende i Administrationen.

Venstre er i øvrigt villigt til at medvirke til Lovforslagets hurtige Gennemførelse her i Tinget.

Stumph: Jeg kan paa den socialdemokratiske Gruppens Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling. Det er ikke noget stort Lovforslag, men det synes alligevel, som om det interesserer en Række Kommuner i Landet at faa det gennemført, thi Ønsket herom er, som man vil se af Bemærkningerne til Lovforslaget, fremsat saavel af Købstadforeningens Bestyrelse som af forskellige Kommunalbestyrelser. Hvor meget Lovforslaget vil betyde skattemæssigt set for de enkelte Kommuner, tør jeg ikke sige noget om. Det er muligvis ikke saa lidt, thi jeg ser, at et Medlem af det andet høje Ting har oplyst, at for Marstals Vedkommende betyder den nugældende Ordning, at 80—100 Styr mænd, Kaptajner og Maskinfolk kan unddrage sig deres Skattepligt. Der er altsaa et Hul i vor Skattelovgivning, som disse Mennesker og sandsynligvis mange flere Landet over kan smutte igennem. Det Hul eller den Revne vil altsaa efter Lovforslaget, hvis det ophøjes til Lov, blive lukket.

Det af visse Kommuner fremsatte Ønske om, at Ansættelse til Skat af de paa-gældende skal finde Sted til vedkommendes Forsørgelseskommune i Stedet for til Hjemstedskommunen, er ikke taget op til Behandling eller Afgørelse her. Det beror paa, at Revisionen af Forsørgelseslovgivningen er Genstand for Overvejelse. — Med disse faa Bemærkninger kan jeg, som nævnt, anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

S. Rasmussen: Mit Parti kan anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Gennemførelse her i Tinget. Jeg skal ikke gentage det, som blev sagt af Venstres ærede Ordfører (Rasmussen [Flemløse]), og som ogsaa jeg venter Ministerens Svar paa. Men vi